

Acc. No. 45574

555

சுவமயம்
ஸ்ரீஜகத்குருவே துணை
ஸ்ரீமதஜகத்குரு
சங்கரபகவத்பாதாசார்ய
ஸ்வாமிகள் பேரில்

சற்குருமணிமாலை.

முதலியன.

இவை

ஸ்ரீகௌரீமாயூரம்

மு. ரா. ஸ்ரீ நி வா ஸ ச ர் மா

இயற்றியதைத்

திருநெல்வேலி

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

T. V. வெங்கடேசுவரய்யாபாண்டி

திருநெல்வேலி

நூலுக்கு இஸ்லாம் பிரிவில் அச்சிடப்பட்டது

1000 காபிகள்

1909-ம் வருஷம்

[இதன் விலை

அணு-2]

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீஜகத்குருவே துணை.

ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு

சங்கரபகவத்பாதாசாரிய

ஸ்வாமிகள் பேரில்

சற்குருமணிமலை.

முதலியன.

இவை

ஸ்ரீகௌரீமாயுரம்

மு. ரா. ஸ்ரீ நி வா ஸ ச ர் மா

இயற்றியதைத்

திருநெல்வேலி

மக-ரா-ா-ஸ்ரீ

T. V. வெங்கடேசுவரய்யரவர்களால்

திருநெல்வேலி

நூருல் இஸ்லாம் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது

1000 காபிகள்

1909-ம் ஆண்டு

[இதன் விலை

அனா—2]

சாற்றுக்கவிகள்.

இந்நூலாசிரியர்க் காசிரியர் ஸ்ரீ கௌரீமாயுரம்
ஸ்ரீமத் ஷண்முகதாஸரவர்கள் சொல்லிய

கவித்துறை.

சீராரு வேதியர் வம்சத்தில் வந்தருட் செல்வமுளான்
பாராரு பாவலர் பாடற் கிசைந்தநற் பண்புமிக்க
ஏராரு லோக குருமணி மாலையை யேற்றமுற
நாராரு தமிழி லியற்றினன் ஸ்ரீசர்ம நாவலனே.

திருநெல்வேலி டி. கோ. ப்ளீடர்

பிரமஸ்ரீ T. S. இராமநாதய்யரவர்கள் B. A.

இயற்றிய

வெண்பா

சந்ததமுஞ் சற்குருவின் றுண்மறவாத் தூயனவன்
செந்தமிழைத் தேர்ந்துணர்ந்த ஸ்ரீசர்மா—சிந்தை
யொருமையுறச் சூட்டின னோர்மாலை லோக
குருமணி யானவர்க் கு.

திருச்செந்தூர்

பிரமஸ்ரீ கார்த்திகேய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

வெண்பா

தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனச்சுவலை மாற்றவகை யில்லை—யெனத்தெரிந்து
கூசீர் பரவுங் குருமணிக்கோர் மாலைத்தான்
மாசீசி வாசசர் மா.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமத் ஜகத்ருருவேரம :

ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு
சங்கராசாரி யஸ்வாமிகள்
பேரில்

சற்குரு மணிமாலை.

காப்பு

நேரிசை வெண்பர

மாமேவு சிங்கேரி வள்ளல் ஜெகத்குருமேல்
தேமேவு செந்தமிழான் மாலைசெப்பத்-தூமேவு
வித்தைபுத்திதந்துதவிவேதனைதீர்த் தோர் துணையாஞ்
சித்தி விநாயகனைத் தேர்

நூல்

எழுசீராசிரிய விருத்தம்

கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையும் மரவுங்
கற்றைவார் சடையுங் கரந்து
பங்கமில் துதற்கண் மான்மழு நாற்கை
பாய்புலித் தோலையு மறைத்து
மங்களம் புரியுங் கைலையை விடுத்து
மலைமகள் பாகமுந் துறந்திட்
டிங்கெழுந் தருளிச் சங்கடந் தீர்க்கு
மெந்தையே சற்குரு மணியே

(க)

சற்குரு மணிமாலே

4

சேதன முகந் திருதுத னீறுந்

தீவினே யொழித்தருள் விழியும்
வேதநன் மதுவை யோதிடும் வாயும்
வின்மணி யணியகன் மார்பும்
பாதகந் தீர்க்குஞ் செபவடக் கரமும்
பண்புளோர் பரவுறு தவிசும்
மாதவர் பணியும் பாதுகைப் பதமு
மறப்பனோ சற்குரு மணியே

(உ)

சிவனென வுரைக்கோ மாலெனப் புகல்கோ

திசைமுகக் கடவுடா னென்கோ
தவநிலை யடுத்துச் சனகனா தியர்க்குத்
தனித்தருள் தேசிக னென்கோ
அவனி யிலெமக்கு மானிட வருவா
யமைந்தநின் வடிவமென் புகழ்வேன்
கவனமே யுன்பால் வைக்க வென்வினையைக்
ஈரைத்தருள் சற்குரு மணியே

(ங)

சத்திய தருவே தையயெனு மலரே

தண்ணருள் புரியுநன் னிழிலே
நித்திய வருவே நத்திய மணமே
நினைப்பவர்க் கினித்திடுங் கணியே
மெய்த்தவர்க் கரசே வித்தகர்க் குறவே
விசயமே பெற்றால கவர்தஞ்
கித்தமுற் றொளிருந் தினரட்சகனே
தெய்வமே சற்குரு மணியே

(ச)

சுருதியின் முழக்குஞ் சாத்திரத் தொனியுந்

தொண்டர்கள் பரவிடு துதியும்
மிருதியின் முறைமை குறைவற வியற்றும்
வேதியர் குழுவுடன் ஞானங்

3

சற்குரு மணிமலை

சுருதிய பெரியர் யோகநன் னிலையிற்
கலங்குறு திருப்பவ ரினத்தில்
வருதியென் றுரைக்கும் புண்ணியம் வருமோ
வழுத்துக சற்குரு மணியே

(ரு)

அற்புத மணியே யருந்தவ மணியே
யாதுலர்க் சுருளொரு சதியே
விற்பனர் மணியே மேதகு மணியே
வெம்பவ மழிக்குநன் மணியே
கற்பனை கடந்த ஊரண மணியே
கருதுவார் கருத்தமர் மணியே
சிற்பர வெளியே தேசலா மொளியே
தீமைதீர் சற்குரு மணியே

(சு)

சைவமா மரையை மலர்த்திடு கதிரே
தவமனர் புகழ்க்கொரு நானே
பொய்வழிச் சமணர் தமக்குறு மிடியே
பொருந்துமன் பினுக்கொரு பிடியே
ஐவரா றலைக்கும் புலனுறு காட்டிற்
கனலமே யாணவப் பட்டே
உய்வகை யறியா வாரிதிக் கலனே
யுத்தமா சற்குரு மணியே

(ஏ)

நித்தியா நந்த நற்குண நிதியே
நிரஞ்சன மான முன்னிலையே
தத்துவர தீதத் தனிப்பொருள் வாழும்
தவிசுகொ ளிதயவா லயமே
மித்தியா ரூப மேகினி மயங்கும்
வெம்பகைத் தீயி மழையே
சித்தமா சற்குரு செகத் குருவான
செல்வமே சற்குரு மணியே

(அ)

சற்குரு மணிமலை

6

சாமமே முதலாங் கடும்பகை யகற்றிக்
 காசுறு மதங்களைக் கடிந்து
 தாமரு பூதி கண்மணி புனைந்து
 சோதிசேர் தவிசினி லமர்ந்து
 மாமது நெறிகண் முழுவது முணர்ந்து
 வைதிக மார்க்கத்தை யறிந்த
 நாமார் திருவே ஞானமாம் வடிவே
 நம்பினேன் சற்குரு மணியே

(க)

படித்தறிந் தவன்போற் பிறர்க்கெடுத் துதைத்துப்
 பரமசுஞ் ஞானிநா னெனவே
 நடித்ததே யன்றி யோதிய வவற்று
 ணன்றெறிந் தடங்கியுன் பதமே
 படித்தறிந் தேத்தும் பெருமையொன் றறியேன்
 பேதையைப் பாதக நமனார்
 முடித்திட வருமுன் றொடக்கற வருள்செய்
 முத்தனே சற்குரு மணியே

(ஈ)

பாவமார் பஞ்சப் பொதியினைத் தீய்க்கும்
 பாவக னாகியைம் பொறிக்கே
 யேவலா ளாகி யலையுமெம் மோக
 வீருளினை யகற்றுகு ரியனா
 யாவலா லடையு முடல்பொரு ளாவி
 யனைத்தையு நின்வச மாக்குங்
 காவலா வுண்ணைக் கதியெனக் கண்டேன்
 கருணைசெய் சற்குரு மணியே

(ஐ)

மனத்தினை மருட்டு மாயையா மளற்றின்
 வயங்குமென் வாழ்வினை யின்னூந்
 தனத்தினைப் புலியை மாதரை வேண்டுஞ்
 சார்பினைக் கருதின் றலைந்தால்

சற்குரு மணிமாலே

தினத்தினைத் கழித்திட டழியவோ வன்றிச்
 செல்வழி காணவோ வுன்றன்
 இனத்தினி விருக்கக் கருணைசெய் குவையோ
 இறைவனே சற்குருமணியே

(102)

கைப்பொருள் பெற்றவக் காலத்தி லறத்திற்
 கவனமே வைத்தில னதனால்
 மைப்படி விழியார் மாலுக்கு மாய
 மறவற்கு மீந்திட வறுமை
 மெய்ப்பொரு ளாகித் தொடர்ந்திடப் பலரால்
 வீண்பழி சுமந்தன னந்தோ
 பொய்ப்படி முறவை வேண்டிலே னுன்பாற்
 போந்தனன் சற்குரு மணியே

(103)

தரித்திர மென்னும் பேய்வயப் பட்டித்
 தயங்குமென் பிறவியை யுலகர்
 சிரித்திட மோகத் தெரிவைய ரிடத்தே
 செலுத்தின னிந்தநாள் வரையில்
 மரித்திட முன்னந் துயரெது வருமோ
 வஞ்சனே னறிகிலே னெனது
 சரித்திர முணர்ந்திச் சமயநீ தருவாய்
 தண்ணருள் சற்குரு மணியே

(104)

பிறந்துபின் வளர்ந்து பெறுவய தடைந்து
 பேதையர் காதலற் றுணங்கி
 நிறந்திற மாறி நரைநிறை மூப்பா
 னிலையின்றித் தொலையு மித்தேகஞ்
 சிறந்ததென் றென்று மிருந்திட மென்று
 சிவமெனு மொருபொரு ளதனை
 மறந்தனன் பாவி யிவனெனத் தள்ளேல்
 வள்ளலே சற்குரு மணியே

(105)

சந்தியை மறந்தேன் சபதவ மறந்தேன்
 ரூபுடன் றந்தைக்குச் செய்யும்
 வந்தனை மறந்தேன் பூசனை மறந்தேன்
 மாதவர் நேசமு மறந்தேன்

சிந்தனை மறந்தேன் சிவன்செய லதனைத்
 தேர்த்துணர் புந்தியை மறந்தேன்

சுந்தரா வுன்னைத் துதிசெய மனமுந்

தோன்றுமோ சற்குரு மணியே

(யசு)

ஏகனைப் பணியே னிருவினை தணியே

னீனமார் மும்மல மொழியேன்

சோகமற் றிருக்க * நாற்பொரு ளறியேன்

றுயர்தரு மைம்புல னழியேன்

மோகமுற் றிலேவே னறுபகை யுலையேன்

மூண்டெழு பிறவியி லுழல்வேன்

காகமொத் தழிந்தேன் கழனிழ லெட்டேன்

காத்தருள் சற்குரு மணியே

(யஎ)

குருவிலா வித்தை யிகத்தினு மில்லை

குறைவிலாப் பரத்தினு மில்லை

திருவுலா நினது திருவடி பணியுஞ்

செந்நெறி யருள்புரி வாயேல்

கருவுலா மிழிவாங் கடுஞ்சிறை புகுந்து

கவலைகொண் டழல்வதை விட்டுப்

பொருவிலா வாழ்வும் புந்தியும் பெறுவேன்

புண்ணியா சற்குரு மணியே

(யஅ)

உண்டுமித் துறங்கித் திரிவது நிசமென்

றுளந்தனி னினைப்பவ ரெவருங்

கண்டெடுத் துரைக்கக் களிக்குமென் கருத்துக்

காலனைக் காணினைன் சொலுமோ

* நாற்பொருள் = கேட்டல், தெளிதல், சிந்தித்தல்,
 நீவ்நடை கூடல்

9

சற்குரு மணிமாலை

அண்டினர்க் கருளு மாரிய வரசே
 அன்புட னடிமலர் பணிந்தாற்
 பண்டுளத் துறுபுன் செயலும்பா வனமாம்
 பரமனே சற்குரு மணியே (யக)

இக்கவி யுகத்திற் செய்விதி யறியா
 திருப்பவர் மனந்தடு மாறிக்
 குக்கலொத் தலையுங் கொடியருக் காளாய்க்
 குன்றிட வுடல்வளர்ப் பேனே
 அக்கணி பரமர்க் காட்படு வேனே
 அறிந்திடுந் திறமறி யேனே
 எக்கண முரைப்பா யின்னதென் றதனை
 எந்தையே சற்குரு மணியே (உய)

வானதி குளித்தால் வன்பவ மொழிக்கும்
 வளர்மதி தாபத்தை யடக்குந்
 தேனம ரமரர் தருகலி வெருட்டுஞ்
 செய்பவ தாபமு மிடியு
 மோனமுற் றொளிரு ஞானியர் தீர்த்து
 முத்தியுங் கொடுப்பரென் பதனால்
 நானுனை யடைந்தே னுட்பகை யழிப்பாய்
 நாயகா சற்குரு மணியே (உக)

ஆசையற் றிருக்க வவதியொன் றில்லை
 யனர்த்தமார் பரம்பரை யில்லை
 ஆசைவைப் பதுவே பிறப்பினைத் தருமென்
 றருமறை முழுக்குவ தறிந்தும்
 ஆசையே தெட்வ துதியெனத் துணிந்தவ்
 வாசைக்கே யடிமையு மாகி
 ஆசையா லிங்க னலைக்க ணுற்றேனு
 னடைக்கலஞ் சற்குரு மணியே (உஉ)

கல்வியைக் கற்றென் கருமமே புரிந்தென்
 கடவுளர் கழலினை பணிந்தென்
 செல்வமே படைத்தென் தேகமும் பெருத்தென்
 திசைதொறும் புகழ்படைத் தென்ன
 புல்வகை யறிந்து மாதரைப் புணர்ந்தென்
 போதனை பிறர்க்கெடுத் துரைத்தென்
 வல்வினை யொழித்தென் மனத்தினை யடக்கும்
 வகையருள் சற்குரு மணியே (௨௩)

குடும்பமா மளற்றிற் குப்புற விழுந்து
 குறுகுறுத் தேயுளங் குலைந்து
 கெடும்படி யான வெளியரைக் காக்குங்
 கேளெனச் சகத்தினி லுதித்திட்
 டடும்புலப் பகையை வேரறக் களைந்தே
 யத்வைத மதத்தினுக் கரணத்
 திடம்பெறு நீதித் துறையுறை யரசே
 தெய்வமே சற்குரு மணியே (௨௪)

விடப்படாக் சனனம் வந்தெனை யடுத்தால்
 வீண்படா நல்வினை மேவி
 வடிப்புடாத்தாய ரினத்தினிற் பழகி
 வாழ்ந்திட வோர்வரம் வேண்டும்
 தடைப்படாச் செல்வ ஞானமுங் கொடுக்கச்
 சந்தத முனதருள் வேண்டும்
 முடைப்படாச் சிந்தை துறக்கவும் வேண்டு
 முத்தனை சற்குரு மணியே (௨௫)

அரசர்தம் பகையு மடுபிணிப் பகையு
 மாயிழை யார்களின் பகையும்
 விரசர்குண் டினிகோள் பில்லிவஞ் சனைகள்
 விரும்பிய நேசர்கள் பகையுங்

கரசா ரணதி கருத்தமர் பகையுங்
 கழுதுகள் காலனின் பகையும்
 நிரசனம் புரியு நின்சர ணீனைந்தா
 னேருமோ சற்குரு மணியே (உச)

பலகலை யறிந்தும் பதநிலை தெரிந்தும்
 பழவினை வழுவினை யொழிந்து
 முலகிய லுணர்ந்துந் தலந்தொறும் வதித்து
 முழன்மன மருளினை யகன்றும்
 நிலவணி சடைய னடிமலர் பணிந்தும்
 நித்தியா நத்த முற்றிருந்தும்
 கலகமே யடங்கச் சண்மதம் புரந்த
 கர்த்தனே சற்குரு மணியே (உ௪)

தந்தையா யீன்ற தாயுமா யெமக்குச்
 சார்ந்துறு நற்கதி யாகிச்
 சிந்தையார்ந் திலகு மின்பமாச் சிவமாச்
 சீரியர் தமக்குயி ராகிப்
 பந்தநேர் கொடிய பவக்கடல் கடக்கப்
 படகெனுஞ் சரண்யனு மான
 எந்தையே யுன்ற னடைக்கலங் கண்டா
 யெற்கருள் சற்குரு மணியே (உ௫)

நான்மறை யெங்கே யாகம மெங்கே
 நவிலறு சமயங்க ளெங்கே
 ஆன்மதத் துவத்தை யறிவது மெங்கே
 ஆலய பூசைக ளெங்கே
 கோன்மது மிருதிபு ராணமு மெங்கே
 குற்றமே மலியுமீவ் வுலகின்
 மான்மிய மெவையு முணர்த்திட நீயும்
 வல்லையேற் சற்குரு மணியே (உ௬)

சற்குரு மணிமாலை

குருவென வுரைக்கக் கொடும்பவ மகலும்
 குருவெனக் கருச்சிறை விடுமே
 குருவென வுரைக்கக் கோள்பகை விலகும்
 குருவெனக் குத்திர நீங்கும்
 குருவென வுரைக்கமுக குற்றமுந் தொலையும்
 குருவென ஞானமு முண்டாம்
 குருவென வுரைக்க முத்தியும் பெறுவார்
 குருமணி சற்குரு மணியே.

(௩௮)

சற்குரு மணிமாலை முற்றிற்று

வாழி

ஆறுசீராசிரிய விருத்தம்

வேதியர் வாழ்க நீதி வேந்தர்மற் றோரும் வாழ்கத்
 தீதறு சமயம் வாழ்கத் தெரிவையச் கற்பும் வாழ்கப்
 பூதலப் பயிர்கனோங்கப் பொழிந்திடு மழையும் வாழ்க
 மாதவர் பணியு மெங்கள் குருமணி வாழ்க மாதோ

ஓம் தத்ஸ து

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமத்ஜெகத்குருவேநம:

ஸ்ரீமத் ஜெகத்குரு

சங்கர பகவத் பாதாசாரிய

ஸ்வாமிகள்

நவமணிமாலை.

காப்பு

குறள்வெண்டா

சீலமுறு தேசிகனே செந்தமிழி னின்பு வையார்
மாலைநனைப் பாடவருள் வாய்

கட்டளைக் கலித்துறை

வேதா கமமுணர் வித்தக ருந்தினம் வேண்டியுனை
நாதா நமவென நாற்கவி பாடி நலம்பெறினுந்
தீதா நெறியுழல் தியவிப் பாகியின் செய்யுளையுந்
கோதா மெனவிட லாகா தருள்சற் குருமணியே.

சண்மதங் காத்திட்ட தற்பர னேநான் சங்ககவொண்ணப்
புண்மனங் காக்க வகையிலே யோகூட புகழுமென்றன்
கண்மணி யான தயாபர னேநின் கழனினைவிற்
கொண்மனந் தந்தருள் கொற்றவனேசற் குருமணியே (க)

பீடா ருனது புகழ்ச்சி யாதலை பேயர்களைக்
காடா ரெயின ரெனவோ மனிததே கத்தில்வந்த
மாடா படுவிலங் காவன தென்சொல வல்லவன்யான்
கூடா தவர்க ளுறவெனக் கேசற் குருமணியே. (உ)

ஐழைய ராகுமிந் நாட்டவர்க் காக விரங்கிவந்த
மாழையொண் மாமணி ஞானசி காமணி வள்ளலுன்றான்
வாழ் மனமகிழ் கொள்ளா தவர்க்கெந்த வன்னரகோ
கோழையர் பாலணு காதே யருள்சற் குருமணியே. (ச)

போல்லா வினைபுரி தீயர்க்கு நீபருள் போந்துதவி
நல்லா ருறவொடு கூட்டுமெய்ஞ் ஞான நவமணியே
கல்லா மனமுறு நாயேனை யாளக் கருணைசெய்வாய்
கொல்லா மதியினர்க் கோர் இதயவ மேசற் குருமணியே (ரு)

விப்பிரர் நித்திய கன்மமூந் தேசும் விதரணையாய்த்
தப்பற மற்றவ ரேற்றவும் போற்றவுந் தாமகிழ்வ
தெப்படி யுன்னரு ளாலல்ல வோயி கத யேமறத்து
குப்புற வீழ்பவர்க் கென்சொல்லு வேன்சற் குருமணியே (சு)

புராதன மான தருமமு ஞானமும் போயொழிய
நிராதர வாக மடிந்திடு மேயிங்கு நீயில்லையேல்
தாரதல மானவ ரெம்மதத் தோரையுஞ் சம்மதஞ்செய்
குராமலர் சூடிய வேலவ னேசற் குருமணியே. (எ)

அத்தைத நாட்டிற் கரசான லோகவா சாரியஞ்ச்
சித்பர தேசொளி சிந்தையி லேயுறச் சேர்த்திடினும்
நித்திய நன்னெறி செய்தெமைக் காக்க நீனைவுகொண்டாய்
குத்திர மற்றவர் நற்றவ மேசற் குருமணியே. (அ)

திருவருள் சேரவுந் தீவினை தீரவுஞ் சிந்தையதி
விருளற நாடவு மின்பம் நிலைபெற வேத்துவம்யாம்
ஒருமணி யாகிய சாரநா பீடந்தி லோங்கிவளர்
குருமணி காணுங் கடவுளு மேசற் குருமணியே. (க)

ஸ்ரீமத் ஜெகத்குரு திருவடி வாழ்க

ஓம்தத்ஸது.

உ

சிவமயம்

அக்ஷரமாலே.

கண்ணிகள்.

அக்கமணி பூதியணி முக்கணுறு முதல்வனவன்	எங்கள் குருநாதன் எங்கள் குருநாதன். 1
ஆனந்த ரூபனடி தானந்த மில்லானே	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 2
ஆந்துவினைச் சடையிலணி என்மனத்தி னிடையிருப்பான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 3
ஈரேழு புலிகள்பணி ஈஷணைகள் போக்கடிப்பான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 4
உண்மையுட னினைபவர்க்கு உள்ளமதி லுறைந்தருள்வான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 5
ஊசலுலு மனமாலே ஒருவழியில் வைத்திடுவான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 6
எண்ணுவா ரெண்ணமெல்லாம் ஈடேறச் செய்திடுவான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 7
ஏவல்கொளும் பொறிபுலனை எனக்கடிமை யாக்குவிப்பான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 8
ஐயமதைது. தவிர்த்திடுவான் ஆதிநடு வந்தமிலான்	எங்கள் குருநாதன் ,, ,, 9

சற்குரு மணிமலை

16

ஒப்பற்று நிற்பவண்டி	எங்கள் குருநாதன்	
உலகுதொழுவந்தவனே	„ „	10
ஓமென்ற வோரெழுத்தான்	எங்கள் குருநாதன்	
ஓங்காரத்துட் பெருளான்	„ „	11
ஓளதாரிய வள்ளலடி	எங்கள் குருநாதன்	
அன்பர்களுக் கன்பனடி	„ „	12
சுருணைமிக வுள்ளவனும்	எங்கள் குருநாதன்	
சதியுதவக் கள்ளமிலான்	„ „	13
ஙப்போலு மொப்புரவான்	எங்கள் குருநாதன்	
மெய்ப்பாளர் வைப்பாளன்	„ „	14
சங்கரனே யிங்கடைந்தான்	எங்கள் குருநாதன்	
சண்மதங்க ணன்மைதங்க	„ „	15
ஓமலியனே யார்க்கருளான்	எங்கள் குருநாதன்	
ஞானமன தார்க்கருள்வான்	„ „	16
இடம்பாதி யீனமிலான்	எங்கள் குருநாதன்	
அடிம்பேயை யகற்றிடுவான்	„ „	17
இணையற்ற மகிமையுளான்	எங்கள் குருநாதன்	
துணையுற்றுத் தோன்றிடுவான்	„ „	18
நரையிலுள்ளார் செய்தவத்தால்	எங்கள் குருநாதன்	
தான்காண அவதரித்தான்	„ „	19
நல்வழியைப் போதிப்பான்	எங்கள் குருநாதன்	
அல்வழி யயச் சேதிப்பான்	„ „	20
பரமுத்தி தருவாண்டி	எங்கள் குருநாதன்	
கிரமுற்று வருவாண்டி	„ „	21

மறைநான்கும் புகழுருவான்	எங்கள் குருநாதன்	
மறவாமலெனக் கருள்வான்	„ „	22
இயல்பறிந்து காப்பாண்டி	எங்கள் குருநாதன்	
எதிர்த்தவரைப் பேர்ப்பாண்டி	„ „	23
அரவணியும் பரமனடி	எங்கள் குருநாதன்	
திரமுதவும் குமரனடி	„ „	24
இலகுமெழில் ஞானியடி	எங்கள் குருநாதன்	
கலகமறு மானியடி	„ „	25
வளர்பாசக் கட்டறுப்பான்	எங்கள் குருநாதன்	
உளநோயைச் சுட்டெரிப்பான்	„ „	26
அழகுபெறு மணித்தவிசான்	எங்கள் குருநாதன்	
பழவினைகள் கெடுபரிசான்	„ „	27
உளமாலே யோட்டிடுவான்	எங்கள் குருநாதன்	
உண்மைநெறி காட்டிடுவான்	„ „	28
அறமழியார்க் கடியனடி	எங்கள் குருநாதன்	
பறமழியார்க் கடியனடி	„ „	29
அனவரதம் பணிவமடி	எங்கள் குருநாதன்	
இனம்கூடத்துணிவமடி	„ „	30

அக்ஷரமாலே முற்றிற்று

ஓம்தத்ஸது

சற்குரு மணிமாலை

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீஜேகத்குருவேநம:

ஸ்ரீகுருநாதப்பத்து

குருவல்லபமுரைத்தல்

கண்ணிகள்

மாயாவிலாஸமறு
மாறுபடுவோர்கண்முன
ஓயாமனந்தேய்க்க
உள்ளுவா ருள்ளமுறை

மண்டுமூ வாகைகெட
மகிழ்வுபெற வுயர்பதவி
உண்டிலகமென்பவரை
உத்தமன்எங்கள்சிவ

பஞ்சாக்ஷரத்துள்ள
பந்தவினையொழியாருக்
துஞ்சாத்திரஞ்சொல்ல
சுருதிமுடிபதனையருள்

ஐம்பொறிகள் செல்வழிவி
அறுபகைவர் திமிரமற
நம்பினவர் தம்மையருள்
நலமுழுது முதவுபர

கன்மவினை யணுகாது
கருதுவார் பிறவீரோய்

வில்லானடி
நில்லானடி
வல்லானடி
குருநாதனே (க)

வாழ்வானடி
ஈவானடி
மேவானடி
குருநாதனே

பொருளானடி
கருளானடி
வெருளானடி
குருநாதனே (ங)

லடையானடி
விடையானடி
விடையானடி
குருநாதனே (ச)

காப்பானடி
தீர்ப்பானடி

நன்மைதீ மைகள்கெடப்	பார்ப்பானடி	
நாதாந்த மோனபர	குருநாதனே	(டு)

சுருணநிர்க் குணமுறைகொள்	திருவானடி	
சாதிக்க எதிர்காண	வருவானடி	
சுகிருதஹ்ருத யானந்த	வுருவானடி	
தூயமறைபுகழ்பரம	குருநாதனே	(சு)

ஏழையென யாட்கொள்ள	வந்தானடி	
இந்நிலம் மதிக்கவருள்	தந்தானடி	
பாழிலலை வேன்றுதியு	வந்தானடி	
பத்தியுறு சித்தமுறை	குருநாதனே	(எ)

இதமகித முறவுபகை	யேற்கானடி	
இனிப்பிறவி யதனிலென	சேர்க்கானடி	
மதமுடைய கடையர்முகம்	பார்க்கானடி	
வாழ்வுதரு ஞானபர	குருநாதனே	(அ)

அசிர்தஜட துக்கமதை	விண்டானடி	
ஆனந்த அறிவுண்மை	கொண்டானடி	
சரியனென வுலகமயல்	கண்டானடி	
சதுரர்நெறி யுணரவருள்	குருநாதனே	(க)

அறிவையறி யறிவினல்	என்றானடி	
அலையுமன தலையாது	கொன்றானடி	
குறைவில்பரி பூர்த்தியாய்	நின்றானடி	
குவலயங் காத்துவரு	குருநாதனே	(ய)

—o—o—o—

ஸ்ரீஜகத்குருவேநம:

ஓம்தத்ஸது.

கண்ணிகள்

பொன்னே நவமணியே	அன்னேயருண்மணியே
இன்னேயெனைமருவே	மன்னே என்குருவே (க)
உலகேதுரை யென்றேன்	உணராமதிப்பென்றான்
உயிரேதுரை யென்றேன்	உள்ளாரொளியெருன் (உ)
உடல்வந் திடலேனோ	ஒதும்மிதையென்றேன்
மடமாரன் பேசேர்	மாயைவினையென்றான் (ங)
சுதமே துயிர்க்கென்றேன்	அதுவேயதற்காகி
எதுவும் விடலென்றான்	முதல்வன் என்குருவே (ச)
மனமேதுரையென்றேன்	தனைவிட்டயனாகும்
வினைநிஷ்பலனென்றான்	தனைநேர் என்குருவே (ரு)
மாயையெதுவென்றேன்	ஞாயத்தொடுபார்க்கில்
மாயையிலையென்றான்	மருள்தீர் என்குருவே (சு)
நனவே துரையென்றேன்	இனமார்பொறிசேர்ந்து
மனமாடு தலென்றான்	மதிசேர் என்குருவே (எ)
கனவே துரையென்றேன்	வ்னையார்விகற்பங்கொள்
மனவா தனையென்றான்	மறைதேர் என்குருவே (அ)
துயிலே துரையென்றேன்	அயல்கண்டிலதாகி
மயல்கொண் மனமென்றான்	மறுவில் என்குருவே (கூ)
பொறிசேர் புலன்வழியில்	குறியாதலையாதே
அறிவாலறி யென்றான்	நெறிதேர் என்குருவே (ய)
என்னை யெனக்களித்தான்	முன்னைவினையொழித்தான்
பின்னைப்பிறப்பழித்தான்	மன்னன் என்குருவே (யக)
குருவே கினைவேனோ	மருளா லலைவேனோ
கருவே புகுவேனோ	திருவே பெறுவேனோ (யஉ)

உ

சிவமயம்.

உந் தியார்

மாமேவுசிங்கேரி வள்ளல் ஜகத்குரு
தேமேவு பாதமே யுந்திபற
நாமேவு நன்மைக்கென் றுந்திபற (1)

கண்கண்டதெய்வமிக் காசினிக்கேயவன்
பண்புடன் பாடுவோ முந்திபற
தண்கொண்ட தமிழாலென் றுந்திபற (2)

அபிநவ நரஸிம்ம ஆராரிய வுத்தமர்
உபயசரணந்தொழ வுந்திபற
ஜபதவமதுவே யென் றுந்திபற (3)

பேசுவதவன்புகழ் கேட்பதுமவன்கதை
தேசுளதீரரென் றுந்திபற
மாசறவாழ்வார்க ளுந்திபற (4)

ஓராசையில்லாத வுத்தமனாலும்
பாராசைக்காரருக் குந்திபற
பேராசைக்காரன முந்திபற (5)

தவசக்ரவர்த்தியாய்ச் சாரதாபீடத்தில்
தானிலைகொள்வா னென் றுந்திபற
அவனியோர்க்கருள வென் றுந்திபற (6)

வெண்கமலத்தாயார் விளங்குமுகத்தினன்
விரைமலர்த்தான் பாடி யுந்திபற
கண்களிகொள்ளவே யுந்திபற (7)

சுன்மொன்றில்லாத வெம்மவரைக்காக்க
ஞானந்தருவானென் றுந்தீபற
தேனினுமினி யானென் றுந்தீபற (8)

செந்தாமரைமுக தெரிசனங்காண்பவர்
சிந்தாகுலந்தீர்வ ருந்தீபற
செகத்குரு வாழ்கவென் றுந்தீபற (9)

கருணையுருவுள கண்ணியன்றன்செஞ்
சரணமடைவாயென் றுந்தீபற
தருணமித் தருணமென் றுந்தீபற (10)

குருவேதுணை

ஆனந்தக்களிப்பு

சங்கர சங்கர குருவே சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர குருவே

சற்குரு சரணா விந்தம் சதா
சாற்று மவர்க்கன்றோ சாயுஜ்யம் சொந்தம்
கற்பனையால்வரும் தொந்தம் யாவுங்
கலைத்துப்பெருகிடுநித்தியா னந்தம், சங்கர

மாயாவி காரத்தை வாட்டும் அழியா
வாழ்வியைத் தந்திட நல்வழி காட்டும்
பேயாயலைமன மீட்டும் நல்லை
பெருமை யடைந்தவ ரினத்தினிற் கூட்டும் சங்கர—உ

சாதனழியினச் சொல்லும் தீய
தாமசகுணத்தினை வேதறக் கொல்லும்
வாதனை செய்பகை வெல்லும் சத்ய
மார்க்கத்திற் றிரிபற நம்மனஞ் செல்லும் சங்கர—

தேகாத்ம புத்தியைப்	போக்கும்	வீணில்
தேடியுழைத் திடுந் தீவினை	நீக்கும்	
சாகா மருந்தினை	ஆக்கும்	நம்மை
சாதுக்கள் பக்கலில் வைத்தென்றுங் காக்கும்		சங்கர—ச
நானென்ற ஆணவ	மில்லை	பர
ஞான சொருபத்தைக் காட்டவோ ரெல்லை		
தேனென்று முபதேசந்	தொல்லை	மருளும்
சீவவு பாதியைத்தீர்த்திடு	மொல்லை	சங்கர—ரு
பாவமெல் லாம்பறக்	கடிக்கும்	மோன
பரநிலையிற்சேர்த்துநம்பயத்தை மடிக்கும்		
தேவர் பதவியும்	பிடிக்கும்	சிந்தை
சிதறாமலே திரு வருளும்	நடிக்கும்	சங்கர—சு
நாம வருவமாம்பிர	பஞ்சம்	எல்லாம்
நசுவரமென்றதை யறியுமே	நெஞ்சம்	
பாமரர்க் குரைத்தாலும்	நஞ்சம்	சத்ய
புத்திபுரிபவர்க் கேதொரு	பஞ்சம்	சங்கர—எ
புகழ்ச்சியு மிகழ்ச்சியு	மொன்றே	அருட்
போதை யுற்றவருக் கானந்த மென்றே		
மகிழ்ச்சியு மளித்திடு	மின்றே	வஞ்ச
மனத்தையடக்கவார்வழியினி னின்றே		சங்கர—அ
பொறிபுலக் கரணநீ	யல்ல	பஞ்ச
பூதமுதற்றத் வங்களுமேநீ	யல்ல	
அறிவுட னறியதை	மெல்ல	தூய
வருட்சோதி காட்டிட ஆனந்தம்	நல்ல	சங்கர—க
பொருளில்லாப் பொருளினைக் கண்டு		நமது
புத்திமயங்கியே போதம்	ருண்டு	
அருளில்லா மூர்க்கரைக்	கொண்டு	உலக
ஆசைவைப்பதினாலே லாபமே	துண்டு	சங்கர—ய

பொய்ப்பொருள் வாஞ்சையே தீது செய்யும்
 புண்ணிய மறப்பதாற் சாரமங் கேது
 மெய்ப்பொருளைத் தெரிந் தோது ஜந்மம்
 மென்மே லெடுத்தலைத் தழிவதா காது சங்கர—யக

நனர்களிடத்திற்செல் லாதே பிச்சை
 ஏற்றாலும் வாழ்ந்திடல் மிகவும் பொல்லாதே
 தீனரை யொன்றுஞ் சொல்லாதே தினம்
 தேடியபொருளொரு போதும் நில்லாதே சங்கர—யஉ

யாக்கையை வளர்த்தென்ன லாபம் நாளை
 யழிந்தாலும் நலிந்தாலும் வருமனஸ்தாபம்
 நோக்குவார்க்குண்டோசல் லாபம் பல
 தூற்றாண்டிருந்தாலுந் தீருமோ பாபம் சங்கர—யஊ

மாறார்க ணினைவை யெடாதே அவர்
 மாயை வலைக்குள் விழுந்து கெடாதே
 தேனார் குருவை விடாதே அழியுந்
 தேகத்தைப் பேணியவதிப் படாதே சங்கர—யச

அங்காடி நாயெனத் திரிந்த பெண்கள்
 அலங்காரங் கண்டவர்க்கேவல் புரிந்து
 வெங்காயம் வாடிக் கரிந்து வாழ்நாள்
 வீணாகா முன்னமே யுறுதி தெரிந்து சங்கர—யரு

அதிகாரங் கொடுக்காது வீடு தேக
 அழகும் பலமுமே தராது நாடு
 சதிகார ருறவைவிட் டோடு ஞானம்
 சுகிதியில் வரும்படி தினந்துதிபாடு சங்கர—யசு

வீணை கவலைகொள் ளாதே குரு
 வேதியன் சொல்லே மறந்து தள்ளாதே
 காணாதார்க் கொன்றும் விள்ளாதே முத்தி
 கருதிய பெரியரைக் கடிந்துகொள்ளாதே சங்கர—யஎ

மங்கைய ருறவது	சதமா	அவர்
மா லில் மயங்கிரீவாடுத லிதமா		
சங்கைவிட் டலைவது	மதமா	நெஞ்சே
சண்டாள ருறவுடன் வாழ்வதும் பதமா		சங்கர—யஅ

இறத்தபின் வருவாரோ கூட பணம்
 இருக்கும் வரையினில் வருவார்களாட
 வறண்டபின் துஷிப்பார் வாட அவர்கள்
 வளர்க்குந் தொந்தமெல்லாம் விட்டுண்மைதேட சங்கர, யக

ஒன்றுஞ் சாகுவதமில்லை	மனமே	குரு
ஒதிய சொல்லை மதிப்பதுங்	கனமே	
நின்று துதித்திடித்	கினமே	அதை
நினையாதிருந்தாலோ வாழ்வு சொற்பனமே		சங்கர - உய

எத்தனை ஜன்மத்தை	யெடுப்பாய்	இன்னும்
எத்தனை கன்மத்தைச் செய்தென்னைக்கெடுப்பாய்		
இத்தனை வன்மமேன்	விடுப்பாய்	இனி
இத்தரை யோரேத்து முத்தரை யடுப்பாய்		சங்கர...உக

சுகதுக்க மென்பதெம்	மட்டு	மனதில்
தோன்றி மறைந்திடுஞ் சுழலினிற்பட்டு		
சுகமெய்க்கப் பலவேஷ	மிட்டு	பாழும்
சம்சார சாகரம் வீழ்வதை	விட்டு	சங்கர...உஉ

அன்பே யனைவர்க்கு	முயிரே	அதை
யடையாத பேர்களுக்காவதுந் துயரே		
அன்பே சிவமெனும்	பெயரே	மனதில்
அழுக்கற்றற் காணலா மாநந்தநகரே		சங்கர...உங

உருவேறத் திருவேறுந்	கிட்டம்	அந்த
---------------------	---------	------

உத்தமன் அருள்பெற்றகானதோர் சட்டம்		
----------------------------------	--	--

ஒருபோதுங் காணாது	கட்டம்	குருவை
------------------	--------	--------

யுணர்வ தாலுண்டாகுஞ் சாயுஜ்யப்பட்டம்		சங்கர—உ
-------------------------------------	--	---------

அரியவற்று ளெல்லாம்	அரிய	தூய
அருந்தவத்தே தார்களைத் தமராக்கவுரிய		
கிரிபற்ற வஸ்துவைத் தெரிய		சத்ய
சிதானந்த ரூபமாய் விளங்குகிம் பெரிய		சங்கர—உரு

பதறாத காரியம்	பாரு	அதைப்
பார்த்த பின்வருமொரு கீர்த்தியைத்தேரு		
சிதரு மனத்தவர்	யாரு	அவர்
தெரிசன பலத்தினு லாவதே சீரு		சங்கர—உசு

சத்துவ குணத்தினை	யணிந்து	மோக
தாகவகைகளைச் சாடித்துணிந்து		
ரித்தியங் குருபாதம்	பணிந்து	சித்தம்
நிர்மலமாக்குமே வினையுந்	தணிந்து	சங்கர—உஎ

முன்னிலைச் சுட்டற்ற	சித்தர்	அவர்
மூதறிவாற் சொன்னதைக் கேளார் பித்தர்		
தன்னிலை தவறாத	சுத்தர்	செய்ய
தாளடி பணிவோரே நித்திய முத்தர்		சங்கர—உஅ

நித்திய கருமத்தைப்	பண்ணு	பர
நிர்மல சுகத்தினைக் கைக்கொள்ள எண்ணு		
சத்திய தருமத்தை	நண்ணு	தயை
தாக்கூண்ய மில்லாதார் வாய்விழும் மண்ணு		சங்கர—உசு

குருவை நினைப்பதே	நேயம்	இன்று
கொண்டாடித் திரியுமிக்காய மபாயம்		
உருவை யெடுத்தாலு	மாயம்	அந்த
உத்தமன் நிருவருட்காளாவ தாயம்		சங்கர—நய

ஆனந்தக்களிப்பு முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சங்கர குருவேநம:

அவன்

காத்திடும்

(5)

காலக்கொடுமையாற் கருமத்தைக் கைவிட்டுக்
கண்கலக்கங்கொண்டு திண்டாடும்
ஞாலத்தவர்களைக் காத்திடவே வந்த
ஞானக் குரவனைப் பாடுங்கடி

(2)

பல்லாயிர மாந்தர் தங்கள் மதங்களைப்
பரிவுடன் பேசும் சபைதனிலே
எல்லாரும் போற்றுமத் வைதமதமொன்றே
இன்பமென்றான் சீரைப் பாடுங்கடி

(五)

வீணருரைகளை நோக்காமல்
விவாத வுரைகளைக் கேட்காமல்
காணத்திருவருள் சங்கரா நந்தனைக்
கருதிக் கும்மி யடியுங்கடி

பல

(F')

அன்பே யுருவா யவதரித்து வந்த
ஆரியன் சங்கரா நந்தகுரு
மன்பேருலகினில் தீனரைக்காத்தருள்
வள்ளலைப்பாடி யடியுங்கடி

(5)

எம்மதத் தோரையுந் தம்மவரென்றவர்க்
கெதிர்வாதமில்லா தெடுத்தோதித்
தம்மை வணங்கச்செய் சங்கராநந்தனைச்
சார்ந்து சும்மி யடியுங்கடி

(५१)

பாரத நாட்டின ரடிமையை நீக்கிய

பரமகுருசங்க ராசாரியர்

சீரதைப் பாடாத மாந்தரில்லையெனத்

தேர்ந்து கும்மி யடியுங்கடி

(எ)

ஞானமணிமுடி புனைவாண்டி

உயர்

நற்காவியாடை யணிவாண்டி

நீனரை எகழிக்குந் தேசிகன் சங்கரன்

திரமையைப்பாடி யடியுங்கடி

(அ)

பூரணமாமதி போன்ற திருமுகம்

புண்டரீகம்போல் திருவிழிகள்

ஆரணந் தேர்ந்த அழகன் ஜகத்குரு

அடிமலர் போற்றிப் பணியுங்கடி

(க)

தேயத் தவையில் முழக்குஞ் சிங்கமிவன்

சீற்றமில் மாற்றையர் வான தங்கம்

மாயத்தடையொழி வாக்கும் ஜகத்குரு

மகிமையைப் பாடிப் பணியுங்கடி

(ஐ)

தாமரையோ மேனி சாற்றுமெழில் வேளோ

தடவரையோ யாக்கை யிவன் படைத்த

நாமவுருவதை நானிலத்தார் போற்றும்

நன்மையைப் பாடி யடியுங்கடி

(ஐக)

மன்னுயிர் யாவையுந் தன்னுயிர்போற்பேணி

வார்கடல் குழு மூலகமெல்லாம்

நன்னெறி காணச் செய் ஜகத்குரு சங்கரா

நந்தனைப்பாடி யடியுங்கடி

(ஐஉ)

தத்துவ ஞானசிகாமணியு மவன்

சாரநாபீடத் தலைவனவன்

வித்தகனாகிய லோக குருநாதன்

மேன்மையைப் பாடி யடியுங்கடி

(ஐகூ)

45574

சற்குரு சும்மி

29

சந்தோஷமே லாபம் சத்ஸங்கமே பொருள்
நந்தா விசாரணை ஞானமென்றான்
நைந்தாலுந் துக்கம் பொறுப்பதே நற்சுகம்
நாளும் நமக்கெனப் பாடுங்கடி.

(யரு)

மூவர்படைகளும் முன்னே வினைகளும்
தேவர் படைகளும் சேராதே
ஆவலாக லோக ஆசார்யர் செய்தருள்
ஆசியாங் கவசமென் றடியுங்கடி.

(யசு)

துரிவித வுலகத்தி லரிதொரு ஞானியைத்
தெரிந்தவ ரேத்திப் பணிவார்கள்
அரிகர ப்ரம்மாத்ரி யனைவரு மோருரு
வானவனை வாழ்த்திப் பணிவமடி.

(யஎ)

வேதத்தி னுண்மையின் சாரத்தினைப் பல்லோர்
விளங்கும் சபையில் விரித்துரைக்கும்
நீதித்தலைவன் சங்கரா நந்தனை
நினைந்து குமமி யடியுங்கடி.

(யஅ)

எண்பத்து நான்குநூ றுயிர ஜீவரில்
ஏற்றமுள மானிடப் பிறவி
கண்பெற்று வாழக் கருணைபுரிந்திடு
கண்ணனைப் பாடி யடியுங்கடி.

(யக)

இவனை மாராஜன் இவனை நாராஜன்
இவனை மவுன தவராஜன்
சிவராஜ யோகம் திகழுஞ் சேஷத்துரு
சீர்த்தியை வாழ்த்திப் பணியுங்கடி.

(உய)

(முற்றிற்று).

இப்புத்தகத்திலுள்ள சொற்குற்றம் பொருட் குற்றம்
முதலியவைகளை அறிஞர்கள் மன்னிக்கக்கோருகிறேன்.

ஸ்ரீ சர்மா

உ

பரமகுருதிணை.

மதுரை மன்னியம்.

(புதியதினசு)

பாவரும்சுவனிக்கத்தக்கது.

—o—o—o—

சிவநேரச்செல்வர்களே!

இதில் உலகோற்பத்தி, தேவோற்பத்தி, காலகணிப்பு, சுயம்புலிங்க வரலாறு, தேவவருஷத்தின் விபரம் அவ் வருஷத்தில் ஆண்ட பாண்டியர் பெயரும்பரம்பரையும் அடியவர்பொருட்டுச் சிவபெருமான் புரிந்த 64 திருவிளையாடல்களின் சுருக்கமும், பாண்டியர்கட்குப்பின் கலியுகத்தில் அரசுசெய்த பாண்டியர்முதலானவர்கள் பெயரும் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டகாலமும் அவர்கள் செய்த திருப்பணிகளும் திருமலைநாயக்கரால் கட்டிய புதுமண்டபம், மஹால், கோவிலின் திருப்பணியும் அவைகட்களித்த சர்வமானியமும் திருமலைநாயக்கருக்கு முன்னாண்ட பட்டக்காரர்களும் நமது கவர்மெண்டாராலும் ஆங்கிலேய பக்திமான்களாகிய ஜில்லா கலெக்ட்டர்களான ஆர்மஸ் பிரீமர் பிராட்பாஸ் லிவிங்ஸு துரோல் முதலிய துரைமார்கள் மதுரைக்குச்செய்த நன்மைகளும் தாங்களடைந்த நன்மைக்காக கோவிலுக்குச் செய்த சீர்திருத்தங்களும் உபயங்களும் 12 மாதங்களிலும் நடக்கிற உற்சவங்களின் விமரிசையும் இற்றைக்கு இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னடந்த வைபவமும் அடக்கித் தெளிவான தமிழ்நடையிலெழுதி அச்சிட்டிருக்கிறது. வேண்டிவோர் அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(விலை அறு 6)

இங்ஙனம்

T. V. வெங்கடேசுவரய்யர்

புத்தகஷாப

சுவாமிசந்தித், திருநெல்வேலி.